

U zoru dok svijet još spava
U srcu javila se strava
Na stolu ostavljena čaša
A u njoj trag ljubavnih flaša

Vidjeh je s njim
Kraj prozora sjedi
U očima plamen
Meni krv se ledi
Na stolu
Salata se njiše
A on žlicom kao da piše

Zašto baš on?
Tiho pitah tlo
Čovjek sa žlicom
Zar nije to zlo?
Njene usne su šaptale priču
A ja sam slušao bol

Govori mi
Srcu nije pravilo
Voljela sam, to se dogodilo
On jede salatu na način svoj
To je razlog da postane moj
I dok odlazi sve iz nje blijedi
Salata na stolu još se ledi
U njoj vidjeh sve što smo bili
Zelenilo što smo izgubili

Zašto baš on?
Tiho pitah tlo
Čovjek sa žlicom
Zar nije to zlo?
Njene usne su šaptale priču
A ja sam slušao bol

Sad salatu ne diram više
Svaki list u grudima miriše
A žlica na stolu priču priča
O ljubavi hrvatskog kiča

Zašto baš on?
Tiho pitah tlo
Čovjek sa žlicom
Zar nije to zlo?
Njene usne su šaptale priču
A ja sam slušao bol

Zašto baš on?
Tiho pitah tlo
Čovjek sa žlicom
Zar nije to zlo?
Njene usne su šaptale priču
A ja sam slušao bol